

۳ نکته‌ای که باید در مورد جامعه بدانید

بنجامین شاو

۱. جامعه به ما یادآوری می‌کند که زندگی کوتاه است.

بسیاری از مردم در همان ابتدای کتاب جامعه دچار لغزش می‌شوند زیرا موضوع اعلام‌شده‌ی این کتاب آن‌ها را به دام می‌اندازد. در ترجمه‌ی KJV (و ترجمه‌های مرتبط)، موضوع کتاب چنین اعلام شده است: «باطل اباطیل، همه چیز باطل است» (جامعه ۱: ۱). ترجمه‌ی NIV آن را این گونه بیان می‌کند: «کاملاً بی‌معنی! همه چیز بی‌معنی است». ترجمه‌ی CSB می‌گوید: «پوچی مطلق. همه چیز پوچ است.» اگر همه چیز باطل، بیهوده یا بی‌معناست، چرا باید به خواندن آن ادامه داد؟ به نظر می‌رسد این گفته با همه‌ی آنچه کتاب مقدس درباره‌ی زندگی تعلیم می‌دهد، در تضاد است.

با این حال، شاید مشکل از ترجمه‌ها و انتظاراتی باشد که آن‌ها ایجاد می‌کنند. واژه‌ی عبری ترجمه شده به «باطل» (هیل) به معنای گذرا بودن، ناپایداری و سریع گذر کردن است. یعقوب وقتی می‌گوید: «و حال آنکه، نمی‌دانید که فردا چه می‌شود؛ از آن رو که حیات شما چیست؟ مگر بخاری نیستید که اندک زمانی ظاهر است، و بعد ناپدید می‌شود؟» (یعقوب ۴: ۱۴)، این ایده را بیان می‌کند. اولین نکته‌ای که باید در مورد جامعه بدانیم این است که به ما می‌آموزد زندگی‌های ما در اینجا، زیر آفتاب، در حال گذر است.

روزهای ما اندک و سریعاً می‌گذرند. همان طور که در جامعه آمده است: «یک طبقه می‌روند، و طبقه دیگر می‌آیند» (جامعه ۱: ۴). این مفهوم در تمام کلام خدا یافت می‌شود (نگاه کنید به مزامیر ۹۰: ۱۰؛ ۱۰۳: ۱۵؛ یعقوب ۴: ۱۴). ما ایده‌ی مشابهی را در دوم قرن‌تینان ۴: ۱۸ می‌یابیم: «در حالی که ما نظر نمی‌کنیم به چیزهای دیدنی، بلکه به چیزهای نادیدنی، زیرا که آنچه دیدنی است، زمانی است، و نادیدنی جاودانی.» بنابراین، چون زندگی‌های ما کوتاه است، «هر چه دستت به جهت عمل نمودن بیاید، همان را با توانایی خود به عمل آور» (جامعه ۹: ۱۰).

۲. جامعه به ما یادآوری می‌کند که ما در دنیایی سقوط کرده زندگی می‌کنیم.

دومین نکته‌ای که باید در مورد جامعه بدانیم این است که به ما یادآوری می‌کند که ما در دنیایی سقوط کرده زندگی می‌کنیم. وقتی من مسیحی شدم، یک سازمان پاراچرچ (مسیحی غیرانتفاعی) که مدتی را با آن گذراندم، رساله‌ای بشارتی داشت که بر آیه‌ی یوحنا ۱۰: ۱۰ تأکید می‌کرد: «من آمدم تا ایشان حیات یابند و آن را زیاده‌تر حاصل کنند.» این در من توقعی برای یک راه راحت در پیش رو ایجاد کرد، هر چند این به هیچ وجه معنای آن آیه نبود. من باید یاد می‌گرفتم که در حالی که به من یک زندگی جدید داده شده بود، جهان هنوز دوباره آفریده نشده بود.

پولس نیز همین نکته را آموزش می‌دهد وقتی می‌گوید: «زیرا خلقت، مطیع بطالت شد، نه به اراده‌ی خود، بلکه به خاطر او که آن را مطیع گردانید، در امید که خود خلقت نیز از قید فساد خلاصی خواهد یافت تا در آزادی جلال فرزندان خدا شریک شود» (رومیان ۸: ۲۰-۲۱). واژه‌ای که پولس در اینجا استفاده کرده و در ترجمه‌ی ESV به «بطالت» ترجمه شده، همان واژه‌ی یونانی است که در سپتواجنت (ترجمه‌ی یونانی عهدعتیق) برای ترجمه‌ی «هیل» در جامعه استفاده شده است.

۳. جامعه به ما یادآوری می‌کند که شادی در یک دنیای سقوط کرده ممکن است.

ترجمه‌های «هیل» که در بالا ذکر شد، کاملاً نادرست نیستند. از آنجاکه ما مخلوقات فانی هستیم که در جهانی فاسد شده با گناه زندگی می‌کنیم، فعالیت‌های ما گاهی ممکن است بیهوده به نظر برسند. مشغولیت‌های ما می‌تواند بی‌معنی به نظر برسند. زندگی‌های ما خود می‌تواند باطل به نظر برسد. اگر این تنها چیزی بود که جامعه می‌خواست بگوید، حقیقتاً کتابی بود که باید از آن لغزید و دوری کرد. بنابراین، باید سومین نکته‌ای را که جامعه می‌گوید را یاد بگیریم: شادی حتی در دنیایی سقوط کرده ممکن است.

جامعه به وضوح نشان می‌دهد که شادی در جایی یافت نمی‌شود که ممکن است انتظار داشته باشیم آن را بیابیم. شادی در رویدادهای بزرگ یا لحظات به‌یادماندنی نیست. بلکه در جنبه‌های عادی، ساده و تکراری زندگی روزمره یافت می‌شود: «برای انسان نیکو نیست که بخورد و بنوشد و جان خود را از مشقتش خوش سازد. این را نیز من دیدم که از جانب خدا است» (جامعه ۲: ۲۴). سلیمان بارها ما را تشویق می‌کند که ابتدا شادی را در این جنبه‌های عادی زندگی پیدا کنیم و از آن لذت ببریم.

و دوم، او ما را ترغیب می‌کند که به این نکته پی ببریم که این‌ها هدایای نیکویی از جانب خدا هستند: «و نیز بخشش خدا است، که هر آدمی بخورد و بنوشد و از تمامی زحمت خود نیکویی بیند» (جامعه ۳: ۱۳؛ همچنین نگاه کنید به جامعه ۵: ۱۹-۲۰؛ ۸: ۱۵؛ ۹: ۷). همان‌طور که یعقوب می‌گوید: «هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها که نزد او هیچ تبدیل و سایه‌ی گردش نیست. او محض اراده‌ی خود ما را به وسیله‌ی کلمه حق تولید نمود تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم» (یعقوب ۱: ۱۷-۱۸). و شادی‌ای که او به ما در اینجا عطا می‌کند، پیش‌چشمی از شادی‌ای است که در جهانی که دیگر فاسد نشده است و در آنجا ما دیگر مخلوقات گذرا نیستیم، بلکه مخلوقات جاودانه هستیم، به ما خواهد رسید.

این مقاله بخشی از مجموعه «هر کتاب از کتاب مقدس: ۳ نکته‌ای که باید بدانید» است.

این مقاله در مجله تبیل تاک منتشر شده است.

دکتر بنجامین شاو، استاد عهدعتیق در Reformation Bible College در سنفورد، فلوریدا است. او نویسنده‌ی کتاب «جامعه: زندگی در یک دنیای سقوط کرده» می‌باشد.